

Въ пролѣтътъ 1830^а год. азъ бѣхъ благополученъ да приѣмна порученія отъ Академіи наукъ за да слѣза покрай Дунавъ съ Археологическѣ и Филологическѣ цѣль. Между което ми заръчали да изуча добрѣ Българско нарѣчіе и да му съчиниъ Грамматика; защото само това нарѣчіе нѣмало своиъ Грамматика.

До катъ бѣхъ, въ 1831 год. въ Букурещъ, обърнахся къмъ Василя Неновича за да го пытамъ що быде съ негова Грамматика и Словарь. Той ми показа по едниъ тетрадь и отъ двѣтъ, и излѣзе не Словарь, а маленка збирцина думъ нерасположенныхъ по азбука, но по заглавіе, напр. части тѣла годишны врѣменна и п. р. — И Грамматика му была не на днешны Български языкъ а на църковный. Споредъ колко ся упознахъ съ Василя Ненчова ми ся откры че той твърдѣ незгоденъ Любословъ, като былъ злощастенъ въ търговія, той ся заловилъ за учителство въ Словянскѣ-тъ школи въ коя освенъ Влашки ни азъ не преподавать по Български.

Като видохъ неполѣзность тѣхъ тетрадокъ азъ съвѣтвахъ Ненову да не бърза съ изданіе имъ, а за да усвърши труда си, азъ му изложижъ свое врѣхъ това наставленіе. Вѣрно азъ станахъ причинъ дѣто той до сега не издава свои си Грамматика и Словарь. А може да го е збъркало още и това, защо той ся занимава и съ Адвокатство при Влашкій Диванъ.